

No. 449. Folkethingets Forhandlinger.

7121) af den 10. Juli 1872, om Bestaatn. af Brændevinsbrænding. 7122

noget søleligt, men en aldeles maadeholben Nydelse af Brændevin, som den ærede sidste Daler omtalte, og som jeg ogsaa tillader mig at tro, at den store Flershed af dem, som ere imod denne Beskatning, tænke paa, kan aldrig besværes af en saa ubetydelig Forøgelse. Det er kun den umaadeholdne Nydelse, der rammes derved, og derfor tror jeg ikke at de Betænk- ligheder, som ere anførte mod Loven, have til- stræffeligt Begrundelse.

Tauber. Naar man hører den høit- ærede Finantsminister, mærker man, hvilken Virkning hans Ordaleser gjøre, og det man være mig tilladt her at anføre nogle ganske faa Tal, hvoraf det vistnok vil blive klart, hvilken Betydning den Forhøielse, der her har fundet Sted, har. Ved Loldoven af 4de Juli 1863 blev Brændevinsafgiften sat til 2 $\frac{3}{4}$ Skj. pr. Pot af 50 $^{\circ}$ Stykke, nu er Afgif- ten 6 $\frac{3}{4}$ og altsaa mere end dobbelt saa høi som i 1863. Tolken paa Brændevin var i 1863 8 $\frac{1}{2}$ pr. Pot af 50 $^{\circ}$ Tralle, nu er den 12 $\frac{1}{2}$ pr. altsaa 4 $\frac{1}{2}$ høiere, og som det har været hidtil, er det blevet stående. Det er aldeles ubestrideligt, at man har forhøiet Bræn- devinsprisen for Forbrugerne siden 1863 med 3 $\frac{1}{2}$. Man er gaaet jevnt frem; i 1864 forhøiede man Afgiften med et Par Skilling og i 1872 med 1 $\frac{1}{2}$, men er disse Veien, vi skulle gaa fremad, saaledes bestandig at for- høie Prisen paa en Forbrugsjenstand, hvor- paa Arbejderbefolkningen sætter Pris? At man søger paa denne Maade at dække en Ned- gang i andre Statter, tror jeg aldrig kan være rigtigt. Lader os anstille en anden Sam- menligning. Brændevinsafgiften — jeg hol- der mig kun her til Afgiften — varierer mellem 30 og 50 % af Prisen paa Bræn- devin, men derimod er Vintolden jo knap 10 % af Prisen paa de almindelige Vinorter. Man tager altsaa en Afgift af 30—50 % af den simple Mand, og man lader en Afgift paa en halv Snæs Procent hvile paa Vinen, som er den tilsvarende Luxusdrif for de Velhavende.

113de Møde. Ordentlig Samling 1871—72.

Det var blot disse enkelte Tal, hvorom jeg vilde erindre; i Dyrigt er jeg med den ærede Drdsfører enig i, at man bør stemme mod Loven.

Corn. Petersen. Det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgfreds (Sagd) sagde, at en Mand ikke vilde komme til at betale mere Brændevin end det, han selv drikker, og hvis denne Sætning var sand, vilde vi jo kunne komme meget nemt fra Sagen, thi vi kunde jo da lade være med at drikke Bræn- devin. Seg indrømmer nemlig, at Bræn- devinen ikke i den Grad er en Forfødenheds- artikel, at det ikke skulde kunne undværes. Vi have Exempier paa begge Dele, baade paa Mænd, som slet ikke nyde Brændevin, og dog ere lige kraftige til at arbejde, og paa Mænd, som ikke godt kunne undvære Brændevin, naar de skulle taale at arbejde. Om den Moral, som man vil opstille med Hensyn til Bræn- devinsdriften, vil jeg sige, at den ikke for mig har Noget at betyde. Vil man virkelig af- skaffe Brændevinsdriften, saa maan man søge at forhindre, at der bliver Noget produceret i den Røiing. Naar Brændevin er til og bruges af Befolkningen, saa er det klart, at Alt, hvad man gjør for at faae det saa smukt og høit som muligt, hvad enten det siges af den høitærede Minister eller af hvilken som helst Anden, ikke for mig er noget Overbevi- sende, thi man kan ikke ad denne Vel forhin- dre den Misbrug, der uregteligt finder Sted. Hvad gjør man nu her? Man lægger en Beskatning — som det allerede er udtalt af andre Dalere — paa dem, som ikke ere Vin- drikere. Naar vi komme til Vinen, vil jeg ønske, at den samme Mand — nemlig den høitærede Finantsminister — som nu tilraa- der at forhøie Brændevinsfatten, maatte sidde paa den samme Plads og da søge at gjen- nemføre en ordentlig Beskatning paa denne Drif, som er en Luxusdrif blandt det danske Folk. Man kan sagtens sige, at man ikke behøver Brændevin. Det ærede Medlem for